

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2000/13/EG

av den 20 mars 2000

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾ och

av följande skäl:

- (1) Rådet direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽³⁾ har undergått flera och omfattande ändringar ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och av rationella skäl bör därför en kodificering företas av nämnda direktiv.
- (2) Skillnader mellan medlemsstaternas lagar och andra författningar om märkning av livsmedel kan hämma den fria rörligheten av dessa varor och kan leda till ojämlika konkurrensvillkor.
- (3) Det är därför nödvändigt att närma dessa lagstiftningar till varandra för att bidra till att den inre marknaden fungerar smidigare.
- (4) Syftet med detta direktiv bör vara att anta allmänna gemenskapsregler som skall gälla horisontellt för alla livsmedel som släpps ut på marknaden.
- (5) Specialregler som tillämpas vertikalt endast på vissa livsmedel bör fastställas inom ramen för de bestämmelser som behandlar dessa varor.
- (6) Det huvudsakliga syftet med regler om märkning av livsmedel bör vara behovet att informera och skydda konsumenten.
- (7) Detta behov innebär att medlemsstaterna, med hänsyn tagen till bestämmelserna i fördraget, skall kunna ställa språkliga krav.
- (8) Detaljerad märkning för att ange produktens exakta art och beskaffenhet gör det möjligt för konsumenten att göra sitt val med full sakkännedom och är det lämpli-

gaste eftersom det medför minsta möjliga hinder för den fria handeln.

- (9) En förteckning bör därför göras upp över alla uppgifter som i princip bör framgå av märkningen på alla livsmedel.
- (10) Med hänsyn till att detta direktiv är horisontellt var det från början inte möjligt att bland de obligatoriska märkningsanvisningarna ta med samtliga uppgifter som gäller för varje livsmedel och som måste framgå av den förteckning som i princip gäller för samtliga livsmedel; i ett senare steg bör gemenskapsbestämmelser antas som kompletterar de bestämmelser som redan finns.
- (11) Medlemsstaterna bör vidare, om det saknas specialregler inom gemenskapen, behålla rätten att fastställa vissa nationella bestämmelser som komplement till de allmänna bestämmelserna i detta direktiv, dock bör dessa bestämmelser vara underkastade en gemenskapsprocedur.
- (12) En sådan procedur måste utgöras av ett gemenskapsbeslut, när en medlemsstat önskar att införa ny lagstiftning.
- (13) Bestämmelser måste också skapas för att ge gemenskapens lagstiftare möjlighet att, i undantagsfall, avvika från vissa förpliktelser som har fastställts generellt.
- (14) Reglerna för märkning bör också förbjuda användning av information som skulle kunna vilseleda köparen eller som tillskriver livsmedel hälsobringande egenskaper; detta förbud bör för att vara verksamt gälla också presentation av och reklam för livsmedel.
- (15) I syfte att underlätta handeln mellan medlemsstaterna får det i handelsleden före försäljningen till konsumenter tillåtas att endast den viktigaste informationen framgår av den yttre förpackningen och att vissa obligatoriska uppgifter som måste finnas på ett färdigförpackat livsmedel behöver framgå endast av handelsdokument som rör detta.
- (16) Medlemsstaterna bör behålla rätten att, beroende på lokala förhållanden och praktiska omständigheter, fastställa regler för märkning av livsmedel som säljs i lös vikt; informationen bör i sådana fall likväl göras tillgänglig för konsumenten.

⁽¹⁾ EGT C 258, 10.9.1999, s. 12.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 januari 2000 (ännu ej offentliggjord i EGT) och rådets beslut av den 13 mars 2000.

⁽³⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 1. Direktivet senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/4/EG (EGT L 43, 14.2.1997, s. 21).

⁽⁴⁾ Se bilaga IV del B.

- (17) För att förenkla och påskynda förfarandet bör kommissionen anförtros uppgiften att besluta om verkställighetsåtgärder av teknisk natur.
- (18) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (19) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsgränser för genomförande av direktiven som anges i bilaga IV del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv gäller märkning av livsmedel som i oförändrat tillstånd är avsedda att tillhandahållas konsumenterna samt vissa aspekter på presentation av och reklam för sådana livsmedel.
2. Detta direktiv gäller även livsmedel avsedda för restauranger, sjukhus, personalrestauranger och andra liknande storkök (i det följande benämnda storkök).
3. I detta direktiv avses med
  - a) märkning: varje ord, uppgift, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol i samband med livsmedel som anbringas på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser sådant livsmedel,
  - b) färdigförpackat livsmedel: varje enskild vara som i oförändrat skick är avsedd att tillhandahållas konsumenterna och storkök och som består av ett livsmedel och den förpackning i vilket det placerades innan det erbjöds till försäljning, oavsett om förpackningen omsluter livsmedlet helt eller endast delvis, men förutsatt att förpackningen omsluter livsmedlet på sådant sätt att innehållet inte kan ändras utan att förpackningen öppnas eller ändras.

Artikel 2

1. Märkningen och dess närmare utformning får inte
  - a) vara sådan att den på ett avgörande sätt skulle kunna vilseleda köparen, i synnerhet
    - i) om vad som är utmärkande för livsmedlet, särskilt dess slag, identitet, egenskaper, sammansättning, kvantitet, hållbarhet, ursprung eller härkomst, framställnings- eller produktionsmetod,
    - ii) genom att tillskriva livsmedlet verkningar eller egenskaper som det inte har,
    - iii) genom att antyda att livsmedlet har speciella egenskaper, då i själva verket alla liknande livsmedel har sådana egenskaper,

- b) såvida något annat inte följer av gemenskapsbestämmelser för naturliga mineralvatten och specialdestinerade livsmedel, tillskriva livsmedel egenskaper som förebygger, behandlar eller botar någon sjukdom hos människor eller antyda sådana egenskaper.

2. Rådet skall på det sätt som anges i artikel 95 i fördraget, upprätta en icke uttömmande förteckning över sådana påståenden som avses i punkt 1 och vilkas användning i alla händelser måste förbjudas eller begränsas.

3. De förbud och begränsningar som avses i punkterna 1 och 2 skall gälla också

- a) presentationen av livsmedel, särskilt med avseende på deras form, utseende eller förpackning, de förpackningsmaterial som används och det sätt på vilket livsmedlen arrangeras samt den miljö i vilken de exponeras,
- b) reklam.

Artikel 3

1. Om något annat inte följer av artiklarna 4–17, är endast följande uppgifter obligatoriska vid märkning av livsmedel:

1. Det namn under vilket varan säljs.
2. Ingrediensförteckning.
3. Mängden av särskilda ingredienser eller kategorier av ingredienser i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.
4. Nettokvantitet i fråga om färdigförpackade livsmedel.
5. Datum för minsta hållbarhetstid eller, när det gäller livsmedel som ur mikrobiologisk synpunkt är lättfördärliga, datum för sista förbrukningsdag.
6. Speciella förvarings- eller användningsanvisningar.
7. Förpackarens eller tillverkarens namn eller firma samt adress eller uppgift om säljare som är etablerad inom gemenskapen.

Medlemsstaterna skall dock ha rätt att i fråga om smör som framställts inom deras territorium, kräva uppgift endast om tillverkaren, förpackaren eller säljaren.

Utan att det påverkar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 24, skall medlemsstaterna underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om varje åtgärd som vidtagits enligt andra stycket.

8. Uppgift om den plats där livsmedlet är producerat eller varifrån det kommer i fall då underlåtenhet att lämna sådana uppgifter kan vilseleda konsumenten i fråga om livsmedlets rätta ursprung eller härkomst.
9. Bruksanvisning, om det utan en sådan skulle vara omöjligt att använda livsmedlet på rätt sätt.
10. För drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol, den verkliga alkoholhalten uttryckt i volym.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna behålla nationella bestämmelser som föreskriver att tillverkaren eller förpackaren skall anges, såvitt avser deras nationella livsmedelsproduktion.

3. Bestämmelserna i denna artikel skall inte påverka tillämpningen av mer precisa eller långtgående bestämmelser om mått och vikt.

Artikel 4

1. Gemenskapsbestämmelser som gäller endast för vissa livsmedel och inte livsmedel i allmänhet får i särskilda fall avvika från de krav som fastställs i artikel 3.1 punkterna 2 och 5, under förutsättning att detta inte leder till att köparen blir bristfälligt informerad.

2. Gemenskapsbestämmelser som gäller endast för vissa livsmedel och inte livsmedel i allmänhet får innehålla föreskrifter om att andra uppgifter än de som anges i artikel 3 skall framgå av märkningen.

Om gemenskapsbestämmelser saknas, får medlemsstaterna i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 19 meddela föreskrifter om sådana märkningsuppgifter.

3. De gemenskapsbestämmelser som avses i punkterna 1 och 2 skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 20.2.

Artikel 5

1. Det namn under vilket ett livsmedel säljs skall vara det namn som förbehållits livsmedlet i gemenskapens bestämmelser för livsmedlet.

a) Om gemenskapen saknar bestämmelser skall försäljningsnamnet vara det namn som föreskrivs i lag eller andra författningar som gäller i den medlemsstat i vilken varan säljs till konsumenter eller till institutioner och storkök.

Om försäljningsnamn saknas skall det namn under vilket varan säljs vara det namn som är vedertaget i den medlemsstat i vilken den säljs till konsumenter eller institutioner och storkök, eller en beskrivning av livsmedlet och om det behövs av dess användning, vilket skall vara tillräckligt klargörande för att informera köparen om livsmedlets verkliga art och göra det möjligt för köparen att särskilja det från andra varor som det skulle kunna förväxlas med.

b) Det skall också vara tillåtet att i den medlemsstat där livsmedlet saluförs använda det namn under vilken produkten tillverkas och saluförs i den medlemsstat där tillverkningen sker.

I fall där övriga bestämmelser i detta direktiv, särskilt de i artikel 3, inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där produkten saluförs har kännedom om produktens verkliga art och kan särskilja det från produkter som det skulle kunna förväxlas med, skall försäljningsnamnet emellertid kompletteras med ytterligare beskrivande information bredvid namnet.

c) I undantagsfall får försäljningsnamnet i den medlemstat där tillverkningen sker inte användas i den medlemsstat där saluföringen sker, när den produkt som betecknas i fråga

om sammansättning eller framställning skiljer sig så mycket från den produkt som är känd under det namnet att bestämmelserna i punkt b inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där varan saluförs ges korrekt information.

2. Inget varumärke, märkesnamn eller fantasinamn får användas i stället för det namn under vilket varan säljs.

3. Det namn under vilket varan säljs skall omfatta eller åtföljas av uppgifter om livsmedlets fysiska tillstånd eller den särskilda behandling som livsmedlet fått (t.ex. pulvrering, frystorkning, djupfrysning, koncentrerad, rökning) i samtliga fall då avsaknaden av sådan information skulle kunna skapa förvirring hos köparen.

Alla livsmedel som har behandlats med joniserande strålning skall förses med någon av följande uppgifter:

— på spanska:

"irradiado" eller "tratado con radiación ionizante"

— på danska:

"bestrålet/..." eller "strålekonserven" eller "behandlet med ioniserende strålning" eller "konserven med ioniserende strålning"

— på tyska:

"bestrahlt" eller "mit ionisierenden Strahlen behandelt".

— på grekiska:

"επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία" eller "ακτινοβολημένο"

— på engelska:

"irradiated" eller "treated with ionizing radiation"

— på franska:

"traité par rayonnements ionisants" eller "traité par ionisation."

— på italienska:

"irradiato" eller "trattato con radiazioni ionizzanti"

— på nederländska:

"doorstraald" eller "door bestraling behandeld" eller "met ioniserende stralen behandeld"

— på portugisiska:

"irradiado" eller "tratado por irradiação" eller "tratado por radiação ionizante".

— på finska:

"säteilytetty" eller "käsitelty ionisoivalla säteilyllä"

— på svenska:

"bestrålad" eller "behandlad med joniserande strålning."

Artikel 6

1. Ingredienser skall anges i enlighet med denna artikel och bilagorna I, II och III.

2. Ingredienser behöver inte anges beträffande

a) — färsk frukt och färska grönsaker, inklusive potatis, som inte skalats, delats i bitar eller behandlats på liknande sätt,

- kolsyrat vatten, om det framgår av försäljningsnammet att vattnet har kolsyrats,
  - mikrobiellt framställd ättika som utvunnits ur en enda basprodukt och som inte tillsatts någon annan ingrediens,
- b) — ost,
- smör,
  - kulturmjolk och syrad grädde,
- förutsatt att ingen ingrediens har tillsatts utom mjölkprodukter, enzymer och kulturer av mikroorganismer som är nödvändiga för framställningen, eller det salt som behövs för framställning av annan ost än färskost och smältost,

c) varor som består av en enda ingrediens

- om försäljningsnamnet är identiskt med namnet på ingrediensen, eller
- om ingrediensen klart framgår av försäljningsnamnet utan risk för förväxling.

3. I fråga om drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol skall rådet på förslag av kommissionen före den 22 december 1982, bestämma reglerna för hur ingredienser skall anges.

4. a) Med ingrediens menas varje ämne, inklusive tillsatser, som använts i tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel och som finns kvar i den färdiga produkten, om än i annan form.

b) Om en ingrediens i ett livsmedel består av flera ingredienser, skall dessa anses som ingredienser i det aktuella livsmedlet.

c) Som ingredienser anses inte

i) beståndsdelarna av en ingrediens som under framställningsprocessen tillfälligt avskiljts men senare åter tillförts livsmedlet i proportioner som inte överstiger de ursprungliga,

ii) tillsatser

- vilkas förekomst i ett visst livsmedel uteslutande beror på att de ingått i en eller flera ingredienser i det aktuella livsmedlet, förutsatt att tillsatserna inte har någon teknisk funktion i den färdiga varan,

- som används som processhjälpmiddel,

iii) ämnen som används i de mängder som är absolut nödvändiga som lösningsmedel för tillsatser eller aromämnen.

d) Enligt det förfarande som fastställs i artikel 20.2 kan det i vissa fall avgöras huruvida villkoren i c ii och iii är uppfyllda.

5. Ingrediensförteckningen skall omfatta samtliga ingredienser i livsmedlet i fallande storleksordning efter den vikt som ingrediensen hade vid framställningstidpunkten. Den skall föregås av en lämplig rubrik som innehåller ordet "ingredienser".

Undantag:

- Tillsatt vatten och flyktiga ämnen skall anges i storleksordning efter vikt i den färdiga varan; den mängd vatten som tillsatts som ingrediens i ett livsmedel skall beräknas genom att den färdiga varans totala mängd minskas med den totala mängden av övriga använda ingredienser. Denna mängd behöver inte beaktas om den inte överstiger 5 % av den färdiga varans vikt.

- Ingredienser som använts i koncentrerad eller torkad form och som under framställningen rekonstitueras får anges i storleksordning efter den vikt som ingredienserna hade innan de koncentrerades eller torkades.

- Ingredienserna i koncentrerade eller torkade livsmedel som är avsedda att rekonstitueras genom tillsats av vatten får anges efter proportion i den rekonstituerade varan, förutsatt att ingrediensförteckningen åtföljs av uttrycket "ingredienser i den rekonstituerade varan" eller "ingredienser i den konsumtionsfärdiga varan" eller liknande uttryck.

- Ingredienserna i frukt eller grönsaksblandningar, i vilka ingen särskild frukt eller grönsak påtagligt dominerar med hänsyn till vikt får anges i annan ordning, förutsatt att denna ingrediensförteckning åtföljs av uttrycket "i varierande proportion" eller liknande uttryck.

- Ingredienserna i krydd- eller örtblandningar, i vilka ingen krydda eller ört påtagligt dominerar med hänsyn till vikt får anges i annan ordning, förutsatt att ingrediensförteckningen följs av uttrycket "i varierande proportion" eller liknande uttryck.

6. Ingredienser skall vid behov anges med sina särskilda beteckningar i enlighet med de regler som fastställts i artikel 5.

Undantag:

- Ingredienser som tillhör någon av de i bilaga I uppräknade kategorierna och som är beståndsdelar i ett annat livsmedel, behöver anges endast med namnet på denna kategori.

Förteckningen över kategorier i bilaga I kan ändras i enlighet med förfarandet i artikel 20.2.

Beteckningen "stärkelse" i bilaga I måste dock alltid kompletteras med en angivelse av vilken specifik växt den framställts ur, då denna ingrediens kan innehålla gluten.

- Ingredienser som tillhör någon av de i bilaga II uppräknade kategorierna skall alltid anges med namnet på denna kategori åtföljt av deras särskilda beteckning eller E-nummer. Om en ingrediens tillhör mer än en av kategorierna skall den kategori anges som är lämpligast med hänsyn till ingrediensens huvudsakliga funktion i det aktuella livsmedlet.

Ändringar av nämnda bilaga som grundas på framsteg när det gäller vetenskapligt eller tekniskt kunnande skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.2.

Beteckningen "modifierad stärkelse" i bilaga II måste dock alltid kompletteras med en angivelse av vilken specifik växt den framställts ur, då denna ingrediens kan innehålla gluten.

- Aromer skall benämnas enligt bilaga III.
- De särskilda gemenskapsbestämmelserna om angivelse av behandling av en ingrediens med joniserande strålning skall antas senare i enlighet med artikel 95 i fördraget.

7. Gemenskapsbestämmelser eller, om sådana saknas, nationella bestämmelser, får fastställa att det namn, som ett visst livsmedel säljs under, skall åtföljas av uppgift om en eller flera särskilda ingredienser.

Det förfarande som fastställs i artikel 19 skall tillämpas på varje sådan nationell bestämmelse.

De gemenskapsbestämmelser som avses i denna punkt skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 20.2.

8. I det fall som avses i punkt 4 b får en sammansatt ingrediens uttryckt i total vikt ingå i ingrediensförteckningen under sin egen beteckning, om denna fastställts enligt lag eller sedvana, förutsatt att den omedelbart följs av en uppräkningslista av ingredienser som ingår i den sammansatta ingrediensen.

En sådan förteckning skall dock inte vara obligatorisk i följande fall:

- a) Om den sammansatta ingrediensen utgör mindre än 25 % av den färdiga varan. Detta undantag skall dock inte gälla i fråga om tillsatser som faller under bestämmelserna i punkt 4 c.
- b) Om den sammansatta ingrediensen är ett livsmedel för vilket någon ingrediensförteckning inte krävs enligt gemenskapsregler.

9. Utan hinder av punkt 5 behöver innehållet av vatten inte anges särskilt

- a) om vattnet används under framställningsprocessen enbart för att rekonstituera en ingrediens som använts i koncentrerad eller torkad form,
- b) om detta utgör en lag som normalt inte konsumeras.

Artikel 7

1. Mängden av en ingrediens eller av en kategori av ingredienser som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel skall anges i enlighet med denna artikel.

2. Den angivelse som avses i punkt 1 skall vara obligatorisk,

- a) om den berörda ingrediensen eller kategorin av ingredienser ingår i försäljningsnamnet eller vanligtvis förknippas med det namnet av konsumenterna, eller
- b) om den berörda ingrediensen eller kategorin av ingredienser skriftligen, genom en illustration eller grafiskt, framhävs i märkningen, eller
- c) om den berörda ingrediensen eller kategorin av ingredienser är nödvändig för att känneteckna livsmedlet och särskilja det från produkter som det skulle kunna förväxlas med på grund av sitt namn och utseende, eller

d) i de fall som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 20.2.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas

a) på en ingrediens eller kategori av ingredienser

- vars avrunna nettovikt anges i enlighet med artikel 8.4,
- vars mängd, på grund av gemenskapsbestämmelser, redan måste anges i märkningen,

— som används i små mängder i aromgivande syfte, eller

— som trots att den ingår i försäljningsnamnet inte kommer att styra konsumenternas val i den medlemsstat där saluföringen sker, då variationen i mängd inte är avgörande för att känneteckna livsmedlet eller är sådan att den särskiljer livsmedlet från liknande varor; enligt förfarandet i artikel 20.2 skall det i tveksamma fall avgöras om villkoren i denna strecksats är uppfyllda,

b) om särskilda gemenskapsbestämmelser exakt föreskriver mängden av en ingrediens eller kategori av ingredienser utan att föreskriva att detta skall anges i märkningen,

c) i de fall som avses i artikel 6.5 fjärde och femte strecksatserna,

d) i de fall som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 20.2

4. Den angivna mängden, uttryckt i procent, skall motsvara mängden av ingrediensen eller ingredienserna vid den tidpunkt då de användes. Gemenskapsbestämmelser får emellertid tillåta avvikelser från denna princip för vissa livsmedel. Sådanna bestämmelser skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 20.2.

5. Den angivelse som avses i punkt 1 skall antingen ingå i det namn under vilket livsmedlet säljs eller anges omedelbart därintill eller också anges i ingrediensförteckningen i anslutning till ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga.

6. Denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens regler om näringsvärdesdeklaration.

Artikel 8

1. Nettoinnehållet i färdigförpackade livsmedel skall anges

— i volymenheter i fråga om vätskor,

— i viktenheter i fråga om andra varor,

varvid liter, centiliter, milliliter, kilogram eller gram skall användas allt efter omständigheterna.

Gemenskapsbestämmelser eller, om sådana saknas, nationella bestämmelser, som gäller för vissa livsmedel, får avvika från denna regel.

Det förfarande som fastställs i artikel 19 skall tillämpas på varje sådan nationell bestämmelse.

2. a) Om gemenskapsbestämmelser eller, om sådana saknas, nationella bestämmelser innehåller föreskrifter om att ett innehåll skall anges på ett visst sätt (t.ex. nominell kvantitet, minimikvantitet, genomsnittskvantitet) skall denna kvantitet anses som nettoinnehåll enligt detta direktiv.

Utan att det påverkar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 24, skall medlemsstaterna underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om varje åtgärd som vidtagits enligt denna punkt.

- b) Gemenskapsbestämmelser eller, om sådana saknas, nationella bestämmelser får för vissa livsmedel, som delas in i kategorier efter mängd, innehålla föreskrifter om att mängd skall anges på annat sätt.

Det förfarande som fastställs i artikel 19 skall tillämpas på varje sådan nationell bestämmelse.

- c) Om en färdigförpackad vara består av två eller flera separata färdigförpackningar som innehåller samma mängd av samma vara, skall nettoinnehållet anges genom uppgift om nettoinnehållet för varje separat förpackning och det totala antalet sådana förpackningar. Dessa uppgifter är dock inte obligatoriska, om det totala antalet separata förpackningar är klart synligt och lätt kan räknas utifrån, och om minst en uppgift om nettoinnehållet i varje enskild förpackning är klart synlig från utsidan.

- d) Om en färdigförpackad vara består av två eller flera separata förpackningar, som vid försäljning inte betraktas som enheter, skall nettoinnehållet anges genom uppgift om det totala nettoinnehållet och det totala antalet separata förpackningar. När det gäller vissa livsmedel behöver gemenskapsbestämmelser, eller om sådana saknas, nationella bestämmelser inte innehålla föreskrifter om att det totala antalet separata förpackningar skall anges.

Utan att det påverkar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 24 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om varje åtgärd som vidtagits enligt denna punkt.

3. När det gäller livsmedel som normalt säljs styckvis behöver medlemsstaterna inte kräva uppgift om nettoinnehållet under förutsättning att antalet artiklar är klart synliga och lätt räknas utifrån eller, om detta inte är möjligt, framgår av märkningen.

Utan att det påverkar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 24, skall medlemsstaterna underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om varje åtgärd som vidtagits enligt denna punkt.

4. Om ett livsmedel i fast form ligger i en lag, skall även livsmedlets avrunna vikt anges i märkningen.

I denna punkt avses med en "lag" följande varor, eventuellt i blandningar och även i fryst eller djupfryst tillstånd, förutsatt att vätskan bara är ett komplement till den aktuella beredningens viktiga beståndsdelar och således inte en för köpet

avgörande faktor: vatten, saltlösningar, saltlake; livsmedelssyror lösta i vatten, ättika; sockerlag, vattenlösningar med andra sötningemedel; i fråga om frukt eller grönsaker, frukt- eller grönsaksjuicer.

Denna uppräkningslista kan kompletteras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 20.2.

Metoder för att kontrollera avrunnen vikt skall bestämmas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 20.2.

5. Det skall inte vara obligatoriskt att ange nettoinnehållet för livsmedel

a) som minskar avsevärt i volym eller vikt och som säljs styckvis eller vägs i köparens närvaro,

b) vars nettoinnehåll är mindre än 5 g eller 5 ml; dock skall denna bestämmelse inte gälla för kryddor och örter.

Gemenskapsbestämmelser eller, om sådana saknas, nationella bestämmelser som gäller för vissa livsmedel får i undantagsfall fastställa gränsvärden som är högre än 5 g eller 5 ml, under förutsättning att detta inte leder till att köparen får bristfällig information.

Utan att det påverkar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 24, skall medlemsstaterna underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om varje åtgärd som vidtagits enligt denna punkt.

6. De gemenskapsbestämmelser som avses i punkterna 1 andra stycket, 2 b, 2 d och 5 andra stycket skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 20.2.

Artikel 9

1. Datum för minsta hållbarhetstid för ett livsmedel skall vara den dag fram till vilken livsmedlet vid rätt förvaring har kvar sina särskilda egenskaper.

Det skall anges i enlighet med bestämmelserna i punkterna 2–5.

2. Datumet skall föregås av orden

— "Bäst före..." när datumet omfattar uppgift om dagen,

— "Bäst före utgången av..." i övriga fall.

3. De ord som anges i punkt 2 skall följas av

— antingen själva datumet, eller

— en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.

Om det behövs, skall dessa uppgifter följas av de förvaringsanvisningar som man måste rätta sig efter för att varan skall hålla sig under den angivna perioden.

4. Datumet skall bestå av dag, månad och år i okodad kronologisk form.

Dock är det i fråga om livsmedel

— med kortare hållbarhetstid än tre månader tillräckligt att ange dag och månad,

- med längre hållbarhetstid än tre månader men kortare än 18 månader tillräckligt att ange månad och år,
- med längre hållbarhetstid än 18 månader tillräckligt att ange året.

Sättet för att ange datum kan regleras närmare i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 20.2.

5. Om inte annat följer av gemenskapsbestämmelser som fastställer andra typer av datummärkning, skall uppgift om hållbarhetsdatum inte krävas för:

- Färsk frukt och färska grönsaker, inklusive potatis, som inte skalats, delats i bitar eller behandlats på liknande sätt. Detta undantag skall inte tillämpas på groddar och liknande produkter såsom skott av baljväxter.
- Viner, starkviner, mousserande viner, kryddade starkviner och liknande produkter framställda av andra frukter än druvor samt drycker som faller under KN-numren 2206 00 91, 2206 00 93 och 2206 00 99 och som har framställts av druvor eller druvmust.
- Drycker som innehåller minst 10 volymprocent alkohol.
- Läskedrycker, fruktjuice, fruktnektar och alkoholhaltiga drycker i separata kärl på mer än fem liter och avsedda för storkök.
- Bageri- eller konditorivaror som med hänsyn till sitt innehåll normalt konsumeras inom 24 timmar efter tillverkningen.
- Ättika.
- Koksalt.
- Socker i fast form.
- Konfektyrvaror som nästan enbart består av smaksatt och/eller färgat socker.
- Tuggummi och liknande produkter.
- Portionsförpackningar av glass.

Artikel 10

1. I fråga om livsmedel som från mikrobiologisk synpunkt är lättfördärliga och som därför efter en kort period kan antas utgöra en omedelbar fara för människors hälsa, skall datum för minsta hållbarhetstid ersättas med uppgift om sista förbrukningsdag.

2. Detta datum skall föregås av orden

- på spanska: "fecha de caducidad",
- på danska: "sidste anvendelsesdato",
- på tyska: "verbrauchen bis",
- på grekiska: "αυάλοση μέχοι",
- på engelska: "use by",
- på franska: "à consommer jusqu'au",
- på italienska: "da consumare entro",
- på nederländska: "te gebruiken tot",

- på portugisiska: "a consumir até",
- på finska: "viimeinen käyttöajankohta",
- på svenska: "sista förbrukningsdag".

Orden skall följas av

- antingen själva datumet, eller
- en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.

Dessa uppgifter skall följas av en beskrivning av de förvaringsanvisningar som man måste rätta sig efter.

3. Datumet skall bestå av dag, månad och eventuellt år i denna ordning och i okodad form.

4. I vissa fall kan det genom det förfarande som fastställs i artikel 20.2 avgöras huruvida villkoren i punkt 1 är uppfyllda.

Artikel 11

1. Bruksanvisningen till ett livsmedel skall vara utformad så att livsmedlet kan användas på ett ändamålsenligt sätt.

2. Gemenskapsbestämmelser eller, om sådana saknas, nationella bestämmelser får i fråga om vissa livsmedel närmare ange hur bruksanvisningarna bör vara utformade.

Det förfarande som fastställs i artikel 19 skall tillämpas på sådana nationella bestämmelser.

De gemenskapsbestämmelser som avses i denna punkt skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 20.2.

Artikel 12

De bestämmelser som gäller angivande av alkoholhalten uttryckt i volym skall i fråga om varor som faller under tariffrikerna nr 22.04 och 22.05 fastställas i särskilda gemenskapsbestämmelser som gäller för dessa varor.

För andra drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol skall dessa bestämmelser fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 20.2.

Artikel 13

1. a) I fråga om färdigpackade livsmedel skall de uppgifter som anges i artikel 3 och artikel 4.2 finnas på förpackningen eller på en etikett som är fästad vid denna.

b) Utan hinder av punkt a och utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om nominella mängder, är det, om färdigförpackade livsmedel är

- avsedda för konsumenter men saluförs i ett handelsled före försäljningen till konsumenten och under förutsättning att försäljning till storkök inte sker i detta handelsled,
- avsedda för leverans till storkök för beredning, behandling eller uppdelning,

tillräckligt att de uppgifter som måste anges enligt artikel 3 och artikel 4.2 framgår endast av de handelsdokument som avser dessa livsmedel, om det kan garanteras att sådana dokument med all den information som skall finnas i märkningen, antingen följer med de livsmedel som de avser eller skickas före eller samtidigt med leveransen.

c) I de fall som avses i b skall de uppgifter som avses i artikel 3.1.1, 3.1.5 och 3.1.7 och, i tillämpliga fall, de som avses i artikel 10 också finnas på den yttre förpackning, i vilken livsmedlen presenteras när de saluförs.

2. De uppgifter som anges i artikel 3 och artikel 4.2 skall vara lätta att förstå och markeras på väl synlig plats på sådant sätt att de är lätta att se, klart läsbara och outplånliga.

De skall inte på något sätt döljas, skymmas eller avbrytas av annan text eller av någon illustration.

3. De uppgifter som räknas upp i artikel 3.1.1, 3.1.4, 3.1.5 och 3.1.10 skall förekomma i samma synfält.

Detta krav får utvidgas till att omfatta även de uppgifter som avses i artikel 4.2.

4. För regurglas som har märkning som är outplånlig och därför saknar etikett, ring eller krage samt för förpackningar eller kärl med en största yta mindre än 10 cm², behöver endast de uppgifter anges om avses i artikel 3.1.1, 3.1.4 och 3.1.5.

I detta fall skall punkt 3 inte gälla.

5. Irland, Nederländerna och Förenade kungariket får medge undantag från artikel 3.1 och punkt 3 i denna artikel när det är fråga om mjölk och mjölkprodukter i returglas.

De skall underrätta kommissionen om varje åtgärd som vidtagits i enlighet med punkt 5.

Artikel 14

För livsmedel som saluhålls till konsumenter eller till storkök utan att vara färdigförpackade, eller för livsmedel som förpackas på försäljningsstället på konsumentens begäran eller är färdigförpackade för direkt försäljning, skall medlemsstaterna anta närmare bestämmelser för hur de uppgifter som omfattas av artikel 3 och artikel 4.2 skall anges.

De får besluta att samtliga eller en del av dessa uppgifter inte behöver lämnas, förutsatt att köparen ändå får tillfredsställande information.

Artikel 15

Detta direktiv skall inte inverka på bestämmelser i nationell lagstiftning, vilka i avsaknad av gemenskapsbestämmelser innebär mindre stränga krav för märkning av livsmedel som

presenteras i presentförpackningar som statyetter eller souvenirer.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det inom deras territorier är förbjudet att saluföra livsmedel för vilka uppgifterna enligt artikel 3 och artikel 4.2 inte ges på ett språk som med lätthet förstås av konsumenten, såvida inte konsumenten faktiskt informeras genom andra åtgärder som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 20.2 beträffande en eller flera uppgifter i märkningen.

2. Inom sitt eget territorium får den medlemsstat där saluföringen sker i enlighet med fördragets regler föreskriva att dessa uppgifter i märkningen skall ges på ett eller flera av gemenskapens officiella språk.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inte förhindra att uppgifterna i märkningen ges på flera språk.

Artikel 17

I fråga om reglerna för hur uppgifter i artikel 3 och artikel 4.2 skall anges, skall medlemsstaterna inte fastställa krav som är mer detaljerade än de som framgår av artiklarna 3–13.

Artikel 18

1. Medlemsstater får inte förbjuda handel med livsmedel som följer reglerna i detta direktiv genom att tillämpa nationella icke harmoniserade bestämmelser för märkning och presentation av vissa livsmedel eller av livsmedel i allmänhet.

2. Punkt 1 gäller inte nationella icke harmoniserade bestämmelser som motiveras av att man vill

- skydda människors hälsa,
- förebygga oredlighet, såvida inte sådana bestämmelser kan befaras hindra tillämpningen av de definitioner och regler som fastställs genom detta direktiv,
- skydda industriella och kommersiella äganderätter, uppgifter om ursprung och registrerade ursprungsbeteckningar samt att förebygga illojal konkurrens.

Artikel 19

När det hänvisas till denna artikel skall följande förfarande användas, om en medlemsstat skall bedöma det som nödvändigt att anta ny lagstiftning:

Den skall anmäla de planerade åtgärderna och skälen för dessa till kommissionen och de andra medlemsstaterna. Kommissionen skall samråda med medlemsstaterna inom Ständiga livsmedelskommittén, inrättad genom rådets beslut 69/414/EG⁽¹⁾, om den anser att sådant samråd behövs eller om någon medlemsstat begär det.

Medlemsstaterna får vidta åtgärderna tidigast tre månader efter anmälan och under förutsättning att kommissionen inte motsatt sig det.

⁽¹⁾ EGT L 291, 29.11.1969, s. 9.

Om så skulle vara fallet, skall kommissionen före utgången av denna period inleda det förfarande som fastställs i artikel 20.2 för att avgöra huruvida de planerade åtgärderna kan genomföras, om det är nödvändigt med lämpliga ändringar.

Artikel 20

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt, skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 21

Om det visar sig nödvändigt att vidta tillfälliga åtgärder för att underlätta tillämpningen av detta direktiv, skall de antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 20.2

Artikel 22

Detta direktiv skall inte inverka på sådana gemenskapsbestämmelser om märkning och presentation av vissa livsmedel som redan antagits den 22 december 1978.

Varje ändring som är nödvändig för att harmonisera sådana bestämmelser med de regler som fastställs i detta direktiv skall beslutas i enlighet med det förfarande som är tillämpligt för varje sådan bestämmelse.

Artikel 23

Detta direktiv skall inte gälla varor avsedda för export utanför gemenskapen.

Artikel 24

Medlemsstaterna skall se till att kommissionen får del av texten till alla väsentliga bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Detta direktiv skall gälla också för Frankrikes utomeuropeiska department.

Artikel 26

1. Direktiv 79/112/EEG i dess lydelse enligt direktiven i bilaga IV del A skall upphöra att gälla utan att det påverkar medlemsstaternas förpliktelse vad gäller de tidsfrister för genomförande som anges i bilaga IV del B.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 27

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 28

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 mars 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

J. GAMA

Ordförande

BILAGA I

KATEGORIER AV INGREDIENSER SOM FÅR ANGES MED KATEGORI I STÄLLET FÖR MED SÄRSKILD BETECKNING

<i>Definitioner</i>	<i>Kategoribeteckning</i>
Raffinerade oljor utom olivolja.	"Olja" tillsammans med — antingen adjektivet "vegetabilisk" eller "animalisk" allt efter omständigheterna, eller — en uppgift om deras särskilda vegetabiliska eller animaliska ursprung. Adjektivet "härdad" måste anges tillsammans med en uppgift om en härdad olja.
Raffinerade fetter.	"Fett", tillsammans med — antingen adjektivet "vegetabilisk" eller "animalisk", allt efter omständigheterna, eller — en uppgift om deras särskilda vegetabiliska eller animaliska ursprung. Adjektivet "härdat" måste anges tillsammans med en uppgift om ett härdat fett.
Blandningar av mjöl från två eller flera sädeslag.	"Mjöl" åtföljt av en uppräknning av de sädeslag det består av i fallande storleksordning efter vikt.
Stärkelse, och stärkelse som modifierats genom fysikaliska processer eller med hjälp av enzymer.	Stärkelse.
Alla arter av fisk om fisket utgör en ingrediens i ett annat livsmedel och under förutsättning att beteckningen på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en bestämd fiskart.	Fisk.
Alla ostsorter om osten eller ostblandningen utgör en ingrediens i ett annat livsmedel och under förutsättning att beteckningen på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en speciell ostsort.	Ost.
Alla kryddor som inte överstiger 2 % av livsmedlets vikt.	Krydda, kryddor eller kryddblandningar.
Alla örtekryddor eller delar av örtekryddor som inte överstiger 2 % av livsmedlets vikt.	Örtekrydda, örtekryddor eller blandningar av örtekryddor.
Alla slag av gummiberedningar som används vid framställningen av gummibas för tuggummi.	Gummibas.
Alla slag av bakade, finfördelade och torkade spannmålsprodukter.	Ströbröd eller skorpsmulor.
Alla slag av sackaros:	Socket.
Vattenfri glukos eller glukosmonohydrat.	Druvsocket.
Stärkelsesirap och vattenfri stärkelsesirap.	Stärkelsesirap eller glukossirap.
Alla slag av mjölkproteiner (kasein, kaseinater och vasslaproteiner) och blandningar härav.	Mjölkproteiner.
Pressat, expellerpressat eller raffinerat kakaosmör.	Kakaosmör.
All kanderad frukt som inte överstiger 10 % av livsmedlets vikt.	Kanderad frukt.
Alla blandningar av grönsaker som inte överstiger 10 % av livsmedlets vikt.	Grönsaker.
Alla slag av viner som definierats i rådets förordning (EEG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾ .	Vin.

(1) EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

BILAGA II

KATEGORIER AV INGREDIENSER SOM SKALL ANGES MED NAMNET PÅ DEN KATEGORI SOM DE TILLHÖR, ÅRFÖLJT AV DERAS VEDERTAGNA NAMN ELLER E-NUMMER

Färgämne	Modifierad stärkelse ⁽¹⁾
Konserveringsmedel	Sötningsmedel
Antioxidationsmedel	Bakpulver och ämnen med liknande funktion
Emulgeringsmedel	Skumdämpningsmedel
Förtjockningsmedel	Ytbehandlingsmedel
Geleringsmedel	Smältsalter ⁽²⁾
Stabiliseringsmedel	Mjölbehandlingsmedel
Smakförstärkare	Konsistensmedel
Syra	Fuktighetsbevarande medel
Surhetsreglerande medel	Fyllnadsmedel
Klumpförebyggande medel	Drivgas

⁽¹⁾ Uppgifter om vedertaget namn efter E-nummer krävs inte.

⁽²⁾ Endast för smältost och smältostprodukter.

BILAGA III

BENÄMNING PÅ AROMER I INGREDIENSFÖRTECKNINGEN

1. Aromer skall benämnas antingen med ordet "arom(er)" eller med ett mer utmärkande namn eller beskrivning på aromen.
2. Ordet "naturlig" eller något annat ord med väsentligen samma betydelse får endast användas för aromer vars aromgivande beståndsdel innehåller uteslutande sådana aromämnen som anges i artikel 1.2 b i i rådets direktiv 88/388/EEG av den 22 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana aromer ⁽¹⁾ och/eller sådana arompreparat som anges i artikel 1.2 c i det direktivet.
3. Om namnet på aromen innehåller någon hänvisning till de ingående ämnenas vegetabiliska eller animaliska art eller ursprung, får ordet "naturlig" eller något annat ord med väsentligen samma innebörd inte användas, om inte den aromgivande beståndsdelen ensamt eller nästan ensamt har avskiljts från livsmedlet eller den aktuella aromkällan genom lämpliga, fysikaliska, enzymatiska eller mikrobiologiska metoder eller genom vedertagna metoder för matberedning.

⁽¹⁾ EGT L 184, 15.7.1988, s. 61. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 91/71/EEG (EGT L 42, 15.2.1991, s. 25).

BILAGA IV

DEL A

**UPPHÄVT DIREKTIV OCH SENARE ÄNDRINGAR AV DET
(hänvisningar i artikel 26)**

Rådets direktiv 79/112/EEG (EGT L 33, 8.2.1979, s. 1)

Rådets direktiv 85/7/EEG (EGT L 2, 3.1.1985, s. 22) endast artikel 1.9

Rådets direktiv 86/197/EEG (EGT L 144, 29.5.1986, s. 38)

Rådets direktiv 89/395/EEG (EGT L 186, 30.6.1989, s. 17)

Kommissionens direktiv 91/72/EEG (EGT L 42, 15.2.1991, s. 27)

Kommissionens direktiv 93/102/EG (EGT L 291, 25.11.1993, s. 14)

Kommissionens direktiv 95/42/EG (EGT L 182, 2.8.1995, s. 20)

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/4/EG (EGT L 43, 14.2.1997, s. 21)

DEL B

**TIDSGRÄNSER FÖR GENOMFÖRANDE I NATIONELL LAGSTIFTNING
(som avses i artikel 26)**

Direktiv	Tidsgräns för införlivande	Tillstånd till handel med varor som följer bestämmelserna i detta direktiv	Förbud mot handel med varor som inte följer bestämmelserna i detta direktiv
79/112/EEG	30 december 1994	22 december 1980	22 december 1982
85/7/EEG			
86/197/EEG		1 maj 1988	1 maj 1989
89/395/EEG		20 december 1990	20 juni 1992
91/72/EEG		30 juni 1992	1 januari 1994
93/102/EG		1 januari 1995	30 juni 1996
95/42/EG			
97/4/EG			14 augusti 1998

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 79/112/EEG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3.1.1	Artikel 3.1.1
Artikel 3.1.2	Artikel 3.1.2
Artikel 3.1.2a	Artikel 3.1.3
Artikel 3.1.3	Artikel 3.1.4
Artikel 3.1.4	Artikel 3.1.5
Artikel 3.1.5	Artikel 3.1.6
Artikel 3.1.6	Artikel 3.1.7
Artikel 3.1.7	Artikel 3.1.8
Artikel 3.1.8	Artikel 3.1.9
Artikel 3.1.9	Artikel 3.1.10
Artikel 3.2 och 3.3	Artikel 3.2 och 3.3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1, 6.2 och 6.3	Artikel 6.1, 6.2 och 6.3
Artikel 6.4 a och 6.4 b	Artikel 6.4 a och 6.4 b
Artikel 6.4 c i	Artikel 6.4 c i
Artikel 6.4 c ii första strecksatsen	Artikel 6.4 c ii
Artikel 6.4 c ii andra strecksatsen	Artikel 6.4 c iii
Artikel 6.4 d	Artikel 6.4 d
Artikel 6.5 a	Artikel 6.5
Artikel 6.5 b	Artikel 6.6
Artikel 6.6	Artikel 6.7
Artikel 6.7 första stycket	Artikel 6.8 första stycket
Artikel 6.7 andra stycket första och andra strecksatserna	Artikel 6.8 andra stycket punkterna a och b
Artikel 6.8	Artikel 6.9
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8.1–8.5	Artikel 8.1–8.5
Artikel 8.6	—
Artikel 8.7	Artikel 8.6
Artikel 9.1–9.4	Artikel 9.1–9.4
Artikel 9.5	—
Artikel 9.6	Artikel 9.5
Artikel 9 a	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 10a	Artikel 12
Artikel 11.1 och 11.2	Artikel 13.1 och 13.2
Artikel 11.3 a	Artikel 13.3
Artikel 11.3 b	—
Artikel 11.4	Artikel 13.4
Artikel 11.5	—
Artikel 11.6	Artikel 13.5 första stycket
Artikel 11.7	Artikel 13.5 andra stycket
Artiklarna 12 och 13	Artiklarna 14 och 15
Artikel 13a	Artikel 16
Artiklarna 14 och 15	Artiklarna 17 och 18
Artikel 16.1	—
Artikel 16.2	Artikel 19
Artikel 17 första stycket	Artikel 20.1
Artikel 17 andra, tredje, fjärde och femte styckena	Artikel 20.2

Direktiv 79/112/EEG	Detta direktiv
Artikel 18	—
Artiklarna 19, 20 och 21	Artiklarna 21, 22 och 23
Artikel 22.1, 22.2 och 22.3	—
Artikel 22.4	Artikel 24
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 25
Artikel 25	—
Artikel 26	—
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Bilaga 1	Bilaga 1
Bilaga 2	Bilaga 2
Bilaga 3	Bilaga 3
—	Bilaga 4
—	Bilaga 5